

ning, at af de Gager og Lønninger, som enten ifølge nærværende Lov eller andre Bestemmelser tilkomme Embedsmænd og Bestillingsmænd osv., skal Gagen beregnes i Sæd paa den Maade, som nu nærmere bestemmes. Egnende Udtryk ere forekomne i andre Love om Gagernes Betaling. Jeg vil derfor haabe, at man lader § 33 blive staaende og tillige stemmer for det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille dertil; men ved Siden deraf maa jeg dog tillade mig at bemærke, at dersom Thinget mod Formodning skulde fastholde den Anskuelse, som udtrykkes i Udvalgets Endringsforslag, vil det være nødvendigt at affatte disse Ord paa en anden Maade, da de ere saa almindelige, at selv om § 33 gaaer ud, vil aligevel de deri indbefattede Embedsmænd og ligeledes forskjellige andre komme ind under Loven. Man maa ligeoverfor den almindelige Udtalelse i Begyndelsen af § 1 udtrykkelig nævne dem, som man vil have undtagne fra Lovens Omraade. Jeg vil derfor tillade mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed herpaa som et særdeles vigtigt Punkt, da Regjeringen jo vil see sig nødt til at fortolke denne Bestemmelse i Loven, der var overeensstemmende med den Maade, hvorpaa de tidligere Love om Udbetaling af Gager, ere affattede, og denne Fortolkning let kan komme i Strid med de Anskuelser, der ligge til Grund for Afstemninger her i Salen; derfor har jeg udtalt dette saa meget bestemt. Af samme Grund var det ogsaa en Urigtighed af mig, naar jeg bemærkede, at naar § 32 udgik, vilde de deri omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd ikke faae det Tillæg efter Sædberegningen, som de have faaet i de tidligere Aar; de vilde faae det i Henhold til Lovens § 1, men man vilde der ved anmode Theatret om Noget, som det slet ikke var istand til, thi det er virkelig ikke istand til at udbrede dette Beløb. Det kan virkelig ikke nytte Noget ved Loven at paalægge Theatret at betale dette Sædtillæg til dets Embeds- og Bestillingsmænd, naar det ingen Penge har; jeg skal derfor indstændig opfordre til, at man fastholder § 32; forsaavidt der skulde synes at være en Uovereensstemmelse imellem hvad jeg bemærkede og hvad der blev pttret af det ærede Medlem ligeoverfor

(Tillisch), skal jeg fremhæve, at mine Bemærkninger ikke gjaldt Theatrets Embedsmænd, men kun dets Bestillingsmænd; isvrigt underkaster jeg mig naturligtviis villig hans Dom i den Henseende, men hans Ytringer forekom mig dog ubelukkende at gaae paa Theatrets Embedsmænd.

Tilbage for mig staaer kun denne nye Paragraph, som er foreslaet. Tingen vil maastee synes ikke i og for sig at frembyde saa store Vanskeligheder for Administrationen, at de ikke skulde være til at overvinde. Der er jo imidlertid allerede gjort opmærksom paa, at Bestemmelsen om Raldets Reguleringssum ikke kan blive staaende, og det er jo ogsaa erkjendt af Udvalget, men selv om den blev forandret, vilde man dog komme i den allerførste Forlegenhed, hvis Paragraphen blev vedtaget alene med en saadan Forandring. Der blev jo en heel Deel Naturallønninger ledige paa Torvet, og al denne Smaarebsel, disse Accidentser, Ost, Æg og Mælk, skulde flyde ind i Statskassen. (Tscherning: Det har ingen Vanskelighed!) Amtsforvalterne maatte jo modtage det, og hvorledes skulde det kunne gaae? (Tscherning: Det skulde sælges ved Auction!) Der er ikke nogen som helst Bestemmelse om, hvorledes dermed skulde forholdes. (Tscherning: Det er let gjort!) Sa, jeg maa dog bede den ærede Rigsdagsmand, der jo i mange Henseender er en meget praktisk Mand, naar der kun ikke er Tale om visse bestemte Forestillinger, thi saa bliver han aldeles theoretisk — i dette Spørgsmaal anerkjender jeg imidlertid at han er praktisk — betænke, at alle disse Ydelsler dog skulde samles, førend Auctionen kan holdes. (Tscherning: Der kan være Auctionsleverancer!) Naar der nu skal holdes Auction over alle disse Ydelsler, Auctionsbeløbene skulde indkræves og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, skal varetages, saa vil der gaae Meget i Studermudder; det Simpleste og Naturligste er saaledes, som det nu er, at man reent springer Statskassen over, og at Præsterne umiddelbart af Yderne modtage disse Ydelsler. Det kan være ubehageligt at skulle levere og at skulle modtage disse Naturalier, men hvem siger, at Livet ikke skal have sine Ubehageligheder? Det kan være over-